

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

15. Dies Januarii. O sancta Anima sola esto, ut soli omnium te serves,
quem ex omnibus elegisti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

IS. DIES JANUARII.

O sancta Anima sola esto, ut soli omnium te
serves, quem ex omnibus elegisti. *Bern.*
serm. 40. in Cant.

Solutu. I. **U**t sola Anima soli Deo vacet,
dinis deli- atque ita fugiendo hominum
tiz. contubernium, cum illo solo
habeat commercium, scire refert ad quem se lo-
cum conferet. Gemina est solitudo, altera exterior
corporis, altera interior Animi. Utraque conjuncta,
mirificè tibi conducet. Ut priorem eligas, consulit
D. Hieronymus. [a] Eligatur tibi opportunus, & ali-
quantulum à familia & fratribus remotus locus, in quem
tu, velut in portum, quasi ex multa tempestate cura-
rum, te recipias, & excitatos foris cogitationū fluctus,
secreti tranquillitate componas. Hic locus sit in urbe
domitiae, vel apud Ascetas in abdito recessu, vel ex-
tra urbem, ubi est secretio à populi consuetudine, &
inanum rerum agitatione, ubi animus à tumultu
communium curarum revocetur: ubi non amica,
non amicus, non vadimonium, non usura, non de-
positum, non lucellum, non rostra, non balneum,
non taberna, non porticus in urbe devinciunt. Po-
tes tali frui solitudine, etiam in populosa civitate,
qualem sibi fabricata est Judith. De qua ita sacri
annales. [b] In superioribus domus sua fecit sibi secre-
tum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa moraba-
tur. Ecce hic, nullo quæstu, nullo labore non tam

C 3

quæsi-

[a] 2. l. Ep. 20. [b] Judith. 8.

quæsitum, quām inventum solitudinis locum, Ju
dith non extra urbis pomœria, intra eremi antra, so
litudinem quærerit, sed domi suæ recipit, sed domi su
reperit: non desertâ hominum frequentiâ petit sa
lus & tēsqua, ut sit sola, sed in suo domicilio, garru
las inter ancillarum ineptias, in ipsa accedentium &
recedentium turba, ab omni fejuncta strepitu, sol
rērum arbitris vacat.

II. Non est igitur ut sis solus, excusationi locus
quia ubique est solitudini locus. Altera est solitud
non loci, sed animi, non montium, sed mentium
non eremii, sed cordis. Non te ab hominibus fejun
gas, sed cum Deo conjungas: non recessus ab urb
bus, sed accessus ad cœlum, attentâ meditatione fa
ciet te solitarium. [a] In populos à urbe, amor artife
solitudinem reperit. Nullum vitæ genus est adeò ne
gotiis addictum, adeò curis implicitum, adeò solitu
dinibus implicatum, in quo solitudo animi, mentis
que secessus nequeat reperi. Quare si quæ necessi
tas te cogat hominum cætus frequentare, solitudi
nem in populo, atque in medio tempestatis portun
tibi conflare discas, artificio non omnibus nota, im
perando sensibus, ut quod sentiunt, non sentiant.
Quare in turba, itinere, conviviis etiam, sibi facia
cogitatio secretum. Alias nullus locus semotus
strepitu poterit, si non sit animus liber ab affectuum
fremitu, ad stipulante mihi Seneca. [b] Quid prode
sotius regionis silentiū, si affectus fremant? Nulla nec
in solitudine ipsa, est solitudo, si Amor, & odium in
ter se rixentur, si Avaritia, & invidia altercentur, si
Spes, & timor gladiantur.

III. Sed

(a) Petr. Dam. lib. 8. Epist. 14. (b) Epist. 61.

anuar Januar.

Tessera.

39

III. Sed tamen, ut bene sit utrique homini, utraque procuranda est solitudo; loci, & Animi, exterior corporis, interior spiritus. Nam in illâ solitudine res geritur intus magna; ut nimirum sis magnus coram Deo & hominibus: ideo segregate à consortio hominum. Signum est animi humiliter abjecti, & humili repentis, quâm minimum secum agere, secretum odisse, eminere foras, cœtus hominum nullohone^s sto fine celebrare, & imperitæ multitudinis consuetudine delectari. Capta igitur pium secesium, & turbam, atque inanum rerum agitatione solitudinem: & secretus à populis, conquire hujus sublimis Philosophiæ, qua incipias esse tuus, qui instruat Magistrum. Audi monitum aureum Synesii Antistitis. Quid si hominem natus fueris, qui strenue, ac utiliter philosophetur, ad cum investigandum & Graciam & Barbarorum oras peragrare minimè reprehendendum fuerit. Non tantum exigitur à te pro tranquilitate tuæ conscientiæ, quantum is exigebat pro acquisitione vanæ scientiæ. Non opus est ut juxta divina placita utiliter philosopheris, ad remota loca peregrineris. Quot sunt in urbe asceteria, tot sunt hujus cœlestis Philosophiæ gymnasia. Non pudeat te, quæ ad salutem conducant discere, quæ ab ea deducant, dedisce. Recte enim Poëta.

Discat qui nescit, nam sic sapientia crescet.

C 4

16. DIES